

9. Перелік акціонерних товариств, які не привели свою діяльність у відповідність до вимог законодавства від Західного територіального управління НКЦПФР (53.248Kb) [http://www.nssmc.gov.ua/fund/ptreluk %20AT](http://www.nssmc.gov.ua/fund/ptreluk%20AT)

Огороднікова І. І.,
к.ю.н., старший науковий співробітник
Науково-дослідного інституту фінансового права
Колосов О. О.
студент групи П-42
Київського фінансово-економічного коледжу

Ogorodnikova I. I., Kolosov A. A.

СТАН ВИКОНАННЯ ОСНОВОПОЛОЖНИХ ЗАСАД НОВОГО ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ДЕРЖАВНУ СЛУЖБУ. ПРАВОВИЙ АСПЕКТ

STATUS OF NEW FUNDAMENTAL PRINCIPLES OF CIVIL SERVICE LEGISLATION. LEGAL ASPECTS

АНОТАЦІЯ. У статті проведено конструктивний аналіз положень нової редакції Закону України «Про державну службу», який набуде чинності 01.05.2016 року. Визначено основні принципи та механізми за якими повинно відбутися введення в дію нового законодавства про державну службу. На підставі узагальнення визначено відповідні висновки, у яких зазначено основоположні засади реформування державної служби.

КЛЮЧОВІ СЛОВА: державна служба, євроінтеграція, деполітизація, Угода про Асоціацію, категорії «А», «Б» і «В», Коаліційна угода.

ANNOTATION. This article provides constructive analysis of the provisions of new redaction to Law of Ukraine On State Service, which goes into force 01.05.2016. Defined main principles and mechanisms that should be ground to introduce a new legislation on state service into effect. Based on the synthesis determined appropriate conclusions that include fundamental principles of state service reform.

KEYWORDS: state service, eurointegration, depoliticizing, Association Agreement, category «A», «B» and «C», Coalition agreement.

Вступ. На сьогоднішній день діяльність державних службовців регламентується Законом України «Про державну службу»

від 16.12.1993 року [1]. В умовах процесів реформування державної служби в Україні, перед учасниками Коаліційної угоди (далі — Угода) [2] були чітко сформовані завдання та зобов'язання щодо максимального підвищення ефективності інтеграційних процесів до вступу України в ЄС. У Розділі 7 Угоди передбачено проведення реформи публічного адміністрування, відповідно ключовим елементом реформи публічної служби є прийняття нової редакції Закону України «Про державну службу» [3], де визначені наступні крокові дії:

- деполітизація та професіоналізація державної служби
- введення нової прозорої класифікації посад державної служби, розвиток вищого корпусу державної служби;
- запровадження виключно конкурсного відбору на посади державної служби (усіх категорій);
- перетворення підрозділів по роботі з кадрами в державних органах на HR-служби та ін.

В Угоді підкреслюється, що одними з основоположних завдань запланованих реформ є забезпечення європейської якості життя для громадян України, сталого розвитку суспільства, подолання бідності, зменшення безробіття, створення нових робочих місць, боротьбу з корупцією, розвиток громадянського суспільства та гарантування свободи слова.

Проблематику євроінтеграції України вивчали такі автори як В. Корецький, В. Муравйов, М. Микієвич, М. Баймуратов, О. Задорожній, В. Опришко, Ю. Шемшученко, С. Василенко. Деяку актуальність зберігають праці В. Кременя, Д. Табачника, В. Ткаченка.

Проте, дана тема вимагає проведення окремого дослідження щодо узагальнення та визначення теоретичних підходів та концепції практичного впровадження інструментів та механізмів щодо виконання положень та засад нового законодавства про державну службу.

А тому **метою** даної статті є аналіз стану виконання вимог Коаліційної угоди щодо реформування публічної служби через прийняття нової редакції Закону України «Про державну службу» та розробка пропозицій щодо подальших шляхів удосконалення механізму його дії.

Результати. Підписання Угоди про Асоціацію [4] між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом і його державами-членами, з іншої сторони від 21.03.2014 (далі — Угода про асоціацію), стало офіційним закріпленням ведення професійної співпраці та партнерства між Україною та ЄС у сфері внутрішніх

реформ. Ст. 6 Угоди передбачає, що сторони співробітничать з метою забезпечення того, щоб їхня внутрішня політика ґрунтувалася на спільних для Сторін принципах, зокрема таких, як стабільність і дієвість демократичних інституцій, верховенство права та повага до прав людини і основоположних свобод. Також, положення ст. 22 Угоди передбачають співробітництво України та ЄС у сфері боротьби проти корупції.

Таким чином, ухвалення Верховною Радою України в новій редакції Закону «Про державну службу» (далі — Закону) стало важливим кроком щодо виконання взятих Україною зобов'язань перед європейською спільнотою. Слід також зазначити, що дана реформа, відповідно до Коаліційної угоди, повинна передбачати наступні зміни в законодавстві про держслужбу:

— впровадження ефективних інструментів оцінювання державних службовців з урахуванням досягнення відповідних цільових показників;

— запровадження програм розвитку персоналу, планування кар'єри та розвитку талантів, створення кадрового резерву, побудова ефективної системи професійного навчання державних службовців, у тому числі через залучення приватних надавачів послуг, впровадження інноваційних технологій, розширення повноважень та посилення відповідальності державних секретарів міністерств, керівників державних органів за якість таких послуг;

— уніфікацію розмірів заробітних плат державних службовців відповідно до категорій і залежно від рівня відповідальності, складності роботи та компетенцій, що вимагаються. Всі додаткові виплати здійснювати виключно на основі оцінки виконання.

Виходячи з положень Угоди, державна служба в Україні повинна вийти на абсолютно новий рівень та стати ще одним «наріжним каменем» у боротьбі проти непрозорості у процесі призначення на посаду державного службовця. Також відповідні законодавчі новели запроваджують протидію небажанню певних політичних кіл дотримуватись принципів законності та загальнолюдських цінностей у сфері державної служби (оскільки нова редакція Закону деполітизує апарат державної служби), неузгодженості та розбалансування інтересів осіб, які вступають на державну службу, особливо в частині їхнього матеріального забезпечення. Також, фундаментальним оплотом даної редакції Закону є створення конкурсної основи задля прийняття на державну службу.

Більш детально визначаючи ключові зміни та переформатування законодавства про держслужбу та підходів до організації

провадження службової діяльності, слід відзначити, що в новій редакції Закону ст. 1 передбачає нову позитивно якісну дефініцію державної служби. Відповідно до ч. 1 даної статті державна служба — публічна, професійна, політично неупереджена діяльність щодо практичного виконання в межах наданих повноважень функцій державного органу, зокрема щодо:

1) аналізу державної політики на загальнодержавному, галузевому і регіональному рівнях та підготовка пропозицій щодо її формування, у тому числі розроблення та експертиза проектів програм, концепцій, стратегій, проектів законів та інших нормативно-правових актів, проектів міжнародних договорів;

2) забезпечення реалізації державної політики, виконання загальнодержавних, галузевих і регіональних програм, виконання законів та інших нормативно-правових актів;

3) забезпечення надання доступних і якісних публічних, у тому числі адміністративних, послуг;

4) здійснення державного нагляду та контролю за дотриманням законодавства;

5) управління державними фінансовими ресурсами, майном та контроль за їх використанням;

6) управління персоналом державних органів.

Відповідаючи на питання сутності впровадження реформи державної служби, цілком доцільно вести мову не тільки про надання більш чіткого понятійного апарату, а й про структурні зміни всередині самої державної служби. Ст. 6 Закону визначає нову класифікацію посад державної служби. Таким чином, посади державної служби в державних органах поділяються на категорії залежно від порядку призначення, характеру повноважень державних службовців, обсягу, складності, відповідальності посадових обов'язків і необхідних для їх виконання кваліфікації та професійної компетентності. Законодавство про держслужбу встановило посади державної служби категорій «А», «Б» і «В».

До категорії «А» віднесені посади Державного секретаря Кабінету Міністрів України та його заступників, державного секретаря міністерства та його заступників, керівників центральних органів виконавчої влади, які не є членами Кабінету Міністрів України, голів та членів державних колегіальних органів, Голови Рахункової палати та його заступників, інші посади керівників державної служби, які знаходяться у прямому підпорядкуванні Кабінету Міністрів України або окремої особи, що займає політичну посаду, а також їх заступників, посади керівників самостійних структурних підрозділів Секретаріату Кабінету Міністрів

України, Адміністрації Президента України, Верховної Ради України та їх заступників.

До категорії «Б» віднесені посади керівників структурних підрозділів Секретаріату Кабінету Міністрів України, Адміністрації Президента України, Апарату Верховної Ради України та їх заступників, не віднесені до категорії «А», керівників структурних підрозділів міністерств та інших органів виконавчої влади, їх заступників, а також посади державних службовців — керівників державних органів, які не віднесені до категорії «А», та їх заступників. Категорія «В» включає в себе інші посади державної служби, не віднесені до категорій «А» та «Б».

Зокрема, ст. 49 нового законодавства про державну службу встановлені структурні елементи заробітної плати державного службовця. Також, в ст. 50 встановлено поділ на групи посад державної служби з метою встановлення розмірів посадових окладів:

— до групи 1 належать посади керівників державних органів і прирівняні до них посади;

— до групи 2 належать посади перших заступників керівників державних органів і прирівняні до них посади;

— до групи 3 належать посади заступників керівників державних органів і прирівняні до них посади;

— до групи 4 належать посади керівників самостійних структурних підрозділів державних органів і прирівняні до них посади;

— до групи 5 належать посади заступників керівників самостійних структурних підрозділів державних органів і прирівняні до них посади;

— до групи 6 належать посади керівників підрозділів у складі самостійних структурних підрозділів державних органів, їх заступників і прирівняні до них посади;

— до групи 7 належать посади головних спеціалістів державних органів і прирівняні до них посади;

— до групи 8 належать посади провідних спеціалістів державних органів і прирівняні до них посади;

— до групи 9 належать посади спеціалістів державних органів і прирівняні до них посади.

Заробітна плата державного службовця складається з:

1) посадового окладу;

2) надбавки за вислугу років;

3) виплати за додаткове навантаження у зв'язку із виконанням обов'язків тимчасово відсутнього державного службовця за рахунок економії фонду оплати праці державного органу.

Висновки. Важливим питанням у контексті реформування державної служби є забезпечення прозорого та неупередженого конкурсного відбору. Тому задля гарантування засад законності під час проведення конкурсів, новою редакцією Закону передбачено, що третину конкурсної комісії з питань формування вищого корпусу державної служби складають громадські активісти, включно з представниками професійних спілок та асоціацій робітників. До складу комісії входять: керівник центрального органу виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби; особа, визначена Президентом України з числа осіб, які займають посади вищого корпусу державної служби; особа, визначена Кабінетом Міністрів України з числа осіб, які займають посади вищого корпусу державної служби; керівник Національного агентства з питань запобігання корупції; керівник Національної академії державного управління при Президентові України.

Особливої уваги потребує питання оплати праці державних службовців. У контексті боротьби з корупцією в Україні, ключовим елементом є створення стабільної та ефективної фінансово-кошторисної політики, що передбачає достатній рівень матеріального забезпечення всіх без винятку осіб, які перебувають на державній службі. Достатнє грошове забезпечення є фундаментальною складовою успіху діяльності нових держслужбовців, призначених на новій основі, відповідно до європейських стандартів. Так, згідно ст. 49 нової редакції Закону держава забезпечує достатній рівень оплати праці державних службовців для професійного виконання посадових обов'язків, заохочує їх до результативної, ефективної, добросовісної та ініціативної роботи.

Таким чином, варто зробити висновок, що реформування державної служби має важливе юридичне підґрунтя і потребує впровадження конкретних дій. Набуття чинності нового закону про державну службу передбачено 01.05.2016, що обумовлено необхідністю його техніко-юридичного опрацювання.

Результати діяльності українського парламенту найповніше можливо оцінити лише після того, як положення нового законодавства про державну службу буде введено в дію. Інтеграція у європейський правовий простір є невід'ємною частиною розвитку демократичних механізмів та інститутів нашої держави, тому виконання положень нової редакції Закону повинно стати першочерговим завданням правлячої влади.

Література

1. Закон України: Про державну службу від 16.12.1993 № 3723-ХІІ [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/3723-12>;
2. Угода про Коаліцію депутатських фракцій «Європейська Україна» [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/n0001001-15>;
3. Проект Закону України «Про державну службу» [Електронний ресурс] — Режим доступу : http://guds.gov.ua/govservice/control/uk/publish/article?art_id=661093&cat_id=87284;
4. Угода про Асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони [Електронний ресурс] — Режим доступу: http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/984_011.

Smiljic S., PhD

Full professor

Faculty for Strategic and Operational Management,
«Union — Nikola Tesla» University, Belgrade, Serbia
sava.smiljic@fsom.edu.rs

Lilic V.

Lecturer

Faculty of Business Studies and Law,
«Union — Nikola Tesla» University, Belgrade, Serbia
vladana.lilic@fsp.edu.rs

Soboleva T.

PhD Associate professor

Kyiv National Economic University named after Vadym Hetman
soboleva_tatiana@mail.ru

AGRICULTURAL COOPERATIVES IN SERBIA

ABSTRACT. Agricultural cooperative has a long tradition in the Republic of Serbia. In the past period, agricultural cooperative passed through various stages of development and operation, with ups and downs, both in its organization, and in material development. The goal of this study is to determine the state of cooperatives in Serbia. In this regard, following indicators and parameters were analyzed: the number, structure and main activity of agricultural cooperatives, types of services that cooperatives provide to their members, participation of agricultural cooperatives in the purchase of products, cooperative property, financial results, cooperative audits, and cooperative staff training. The sources of data were obtained using the methods of interviewing some 30 % of active cooperatives in RS, through